

РЕШЕНИЕ

№ 650

гр. София, 06.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева

Силвия Мичева-Димитрова

при участието на секретаря Таня Миткова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **10529** по описа за **2022** година докладвано от съдия Силвия Мичева-Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от АПК във вр. с чл.63, ал.1 от ЗАНН. Образувано е по касационна жалба на В. И. С. с ЕГН [ЕГН], чрез адв. К. Г. от САК, със съдебен адрес: [населено място], СО, бул. Ц. Освободител, № 33, ляво крило, ет.4, ап.15, против Решение №20053224/01.08.2022 г., постановено по НАХД № 13720/2020 г. по описа на Софийски районен съд, с което е потвърдено Наказателно постановление № 19-4332-028324/15.01.2020 г., издадено от началника на група „АНД“ при ОПП – СДВР, с което на основание чл.175, ал.1, т.4 от ЗАНН, на жалбоподателя В. С. е наложено административно наказание глоба от 200 лв. за извършено нарушение по чл.103 от ЗДвП, и на основание чл.183, ал.4, т.10 от ЗДвП, му е наложено административно наказание глоба от 50 лв. за извършено административно нарушение по чл.137в, ал.3 от ЗДвП.

Касаторът излага оплаквания за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и неправилно приложение на закона - касационни основания по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК, вр. чл.63, ал.1 от ЗАНН. Твърди, че районният съд не е събрал всички относими доказателства и е постановил решението си при неизяснена фактическа обстановка, както и че е кредитирал показанията на разпитаните свидетели превратно като е пренебрегнал противоречията в тях. Прави искане за отмяна на решението и наказателното постановление.

В съдебно заседание, жалбоподателят - редовно призован, не се явява. Представлява се от адв. Г., който поддържа жалбата и доводите в нея, прави искане за присъждане на направените по делото разноски като не представя списък по чл.80 от ГПК.

Ответникът по касационната жалба, редовно призован, не изпраща представител в съдебно заседание. Не изразява становище по жалбата, не прави доказателствени искания.

Софийска градска прокуратура, чрез прокурор Милен Ютеров, счита решението на Софийски районен съд за неправилно и незаконосъобразно и предлага да бъде отменено, а жалбата срещу него да бъде уважена.

Настоящият касационен състав, на основание чл.218 от АПК, като прецени процесуалните предпоставки за допустимост, обсъди изложените от страните съображения и провери служебно валидността, допустимостта и съответствието на обжалваното решение със закона, намери следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211, ал.1 от АПК, от лице по чл.210, ал.1 от АПК, срещу подлежащ на касационно обжалване съдебен акт. С оглед на това тя е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

С Наказателно постановление № 19-4332-028324/15.01.2020 г., издадено от началник на група при ОПП – СДВР, на касационния жалбоподател В. И. С. с ЕГН [ЕГН], на основание чл.175, ал.1, т.4 от ЗАНН, е наложено административно наказание глоба от 200 лв. за извършено нарушение по чл.103 от ЗДвП, а на основание чл.183, ал.4, т.10 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба от 50 лв. за извършено административно нарушение по чл.137в, ал.3 от ЗДвП.

С Решение №20053224/01.08.2022 г., постановено по НАХД № 13720/2020 г., Софийски районен съд е потвърдил наказателното постановление срещу С.. Това съдебно решение се оспорва с жалбата и е предмет на настоящото производство.

За да постанови своя акт административнонаказващият орган приел, че на 21.10.2019 г., около 09:15 ч., в [населено място], на бул. Р., като водач на лек автомобил – „БМВ 530 Д ХДрайв“ с рег. [рег.номер на МПС] , при подаден сигнал за спиране от контролен орган и посочено ясно със знак, разбираем, с ръка, къде да спре, не изпълнява указанията и ускорява МПС по ул. Илиенско шосе без да спре, като същевременно е превозвал дете в МПС, което не е оборудвано със система за обезопасяване на деца. За извършените деяния, съставляващи административни нарушения по чл.103 от ЗДвП и по чл.137в, ал.3 от ЗДвП, срещу С. било образувано административнонаказателно производство със съставянето на АУАН № 415934/29.11.2019 г. Актът е предявен на сочения за нарушител и подписан от него с отбелязване, че има възражения. Такива представил на същата дата. Те били разгледани от административнонаказващият орган, но отхвърлени като неоснователни.

Извършвайки цялостна проверка за законосъобразност на производството по налагане на административното наказание, след приобщаване на преписката и събиране на посочени от страните доказателства, Софийски районен съд приел, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

При така установеното от фактическа страна, районният съд е достигнал до извода, че наказателното постановление е законосъобразно. Приел е, че АУАН е съставен от компетентно за това лице и съответства на изискванията на чл.42 от ЗАНН, а

наказателното постановление е издадено от компетентен орган, в изискуемата от закона форма, при спазване на предвидената процедура, със съдържание, посочено в нормата на чл.57 от ЗАНН, и при наличие на предпоставките за издаването му. Счел е, че от събраните в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства по безспорен начин е установена отразената в АУАН фактическа обстановка и към същата са приложени съответните правни норми. Приел е, че за извършените нарушения са наложени предвидените в закона административни наказания. По подробно изложени съображения е потвърдил издадения от административнонаказващия орган правораздавателен акт.

Настоящият касационен състав на Административен съд София-град намира, че обжалваното решение е постановено от компетентен съд, в рамките на правомощията му и след сезиране с допустима жалба, поради което е валидно и допустимо.

Решението е и правилно.

При спазване принципите на чл.13 и чл.14 от НПК, във вр. с чл.84 от ЗАНН, районният съд правилно е установил фактическата обстановка. Събрал е писмени и гласни доказателства, относими към всички обстоятелства, предмет на доказване по делото. Изводите са формирани след обективно, всестранно и пълно обсъждане на доказателствения материал в неговата съвкупност. При разглеждането на делото не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Правилен и съответстващ на закона е изводът на районния съд, че административнонаказателното производство е протекло при спазване на уреждащите го процесуални правила. Приложеният АУАН № 415934/29.11.2019 г. е съставен от компетентно за това лице и съдържа всички законоустановени реквизити. Предявен е на нарушителя, подписан е от него и е отбелязано, че същият има възражения срещу отразените констатации, които са изложени от него в декларация от 29.11.2019 г. Въз основа на АУАН, компетентният за това орган е издал процесното Наказателно постановление № 19-4332-028324/15.01.2020 г. То е постановено в изискуемата от закона писмена форма, съдържа реквизитите по чл.57, ал.1 от ЗАНН и е подписано от издателя.

Предвид установената в хода на съдебното следствие фактическа обстановка, съответстващ на закона е изводът на Софийски районен съд за осъществяване на съставите на нарушенията по чл.103 от ЗДвП и по чл.137в, ал.3 от ЗДвП. Съгласно първата разпоредба „При подаден сигнал за спиране от контролните органи водачът на пътно превозно средство е длъжен да спре плавно в най-дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службата за контрол място и да изпълнява неговите указания“, а съгласно втората „В моторните превозни средства от категории М1, N1, N2 и N3, които не са оборудвани със системи за обезопасяване, не се допуска превозването на деца под тригодишна възраст, а децата на възраст три и повече години и с ръст под 150 сантиметра заемат седалка, която не е предна“.

В случая, категорично е установено, че на посочените дата и час жалбоподателят С. е възприел полицейското разпореждане, дадено му от св. А., да отбие вдясно и да спре автомобила като подготви документите си за полицейска проверка. Сигналят бил ясен, а разпореждането било дадено устно. Това се установява от показанията на свидетелите А., А. и В.. Въпреки това С. не изпълнил задължението си и така извършил нарушението по чл.103 от ЗДвП.

Категорично е установено и извършването на второто нарушение. Свидетелите сочат, че в посочените в АУАН дата и час, автомобилът на жалбоподателя не бил оборудван

със система за обезопасяване, но въпреки това на задната му седалка се е возело дете, ненавършило три години, което не било поставено в специално столче.

Касационният жалбоподател твърди, че по делото не са събрани всички относими към спора доказателства за извършването на нарушението, както и че фактическата обстановка е останала неизяснена и поради това - установена неправилно. Тези му възражения не се приемат за основателни. Тъкмо обратното, районният съд е направил пълен и задълбочен анализ на представените и приобщени писмени доказателства, като е взел предвид документите, съдържащи се в административнонаказателната преписка. Едновременно с това е отчетел събраните свидетелски показания, съпоставяйки ги както помежду им, така и с останалия доказателствен материал. Същият е дал възможност на нарушителя да участва активно в производството, да изложи становището си по казуса, да ангажира доказателства и така да реализира защитата си в пълен обем.

Въз основа на доказателствената съвкупност, районният съд правилно е приел за установено, че касационният жалбоподател е извършил описаните в наказателното постановление деяния, съдържащи всички признаци от съставите на вменените му нарушения по чл.103 от ЗДвП и по чл.137в, ал.3 от ЗДвП, поради което правилно и законосъобразно срещу него е образувано административнонаказателно производство, а впоследствие е била ангажирана административнонаказателната му отговорност и са му наложени съответните наказания по чл.175, ал.1, т.4 от ЗДвП и по чл.183, ал.4, т.10 от ЗДвП.

Административните наказания са определени правилно по вид и размер и съответстват на предвидените такива за конкретните нарушения. При налагането им административнонаказващият орган е отчетел всички изисквания на чл.27 от ЗАНН, като е взел предвид тежестта на нарушенията, подбудите за тяхното извършване, поведението на водача и т.н. Това е отчетено от въззивния съд, който правилно е преценил и липсата на основания за прилагане на чл.28 от ЗАНН.

Предвид всичко гореизложено, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и съответстващо на материалния закон. Не са налице релевираните в касационната жалба касационни основания за отмяната му, поради което и на основание чл.221, ал.2 от АПК то следва да бъде оставено в сила.

Предвид липсата на претенции от ответника за присъждане на направени по делото разноски съдът не дължи произнасяне по този въпрос.

Мотивиран от горното и на основание чл.221, ал.2 от АПК, във връзка с чл.63, ал.1, изр.2 от ЗАНН, Административен съд София – град

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №20053224/01.08.2022 г., постановено по НАХД № 13720/2020 г. по описа на Софийски районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.